

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyně JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **Bc. I. K.**, nar. X
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Janem Pernicou
sídlem Hybešova 726/42, 602 00 Brno

proti
žalované: **Univerzita Karlova**
sídlem Ovocný trh 560/5, 110 00 Praha

o **žalobě proti rozhodnutí** rektora Univerzity Karlovy ze dne 13. 1. 2020,
č. j. UKRUK/316484/2019-2

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí rektora žalované ze dne 13. 1. 2020, č. j. UKRUK/316484/2019-2 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí děkana 1. lékařské fakulty žalované ve věci ukončení studia ze dne 16. 9. 2019, č. j. 904/412637/14/19, (dále jen „rozhodnutí děkana“) a toto rozhodnutí potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

2. Rozhodnutím děkana došlo k ukončení studia žalobkyně v navazujícím magisterském studijním programu Specializace ve zdravotnictví, oboru Intenzivní péče, na 1. lékařské fakultě žalované, podle ustanovení § 68 odst. 1 písm. g) a § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“), ve spojení s čl. 9 odst. 12 Studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy (dále jen „studijní a zkušební řád“), pro nesplnění požadavku vyplývajícího ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu, které spočívalo v nevykonání části státní závěrečné zkoušky – Obhajoba diplomové práce.

Žaloba

3. Žalobkyně namítá, že při obhajobě diplomové práce neměla rovné postavení vůči ostatním studentům, neboť na výsledné podobě práce se významnou měrou podílela její vedoucí práce. Vedoucí práce ke své funkci nepřistoupila řádně a svědomitě.
4. Žalobkyně své vedoucí práce vytýká, že opomenula nedostatky, na které upozornil prof. X, a rovněž že práci hodnotila jako nedostatečnou, ač emailem ze dne 23. 4. 2019 vyvolala legitimní očekávání, že po provedení oprav bude práce hodnocena příznivě.
5. Žalobkyně uznává, že vedoucí práce upozorňovala na její nedostatky již od prosince 2018, nevznesla však tytéž výtky jako prof. X, které byly pravděpodobně pro zkušební komisi nejpodstatnější.
6. Žalobkyně dále uvádí, že jí nebylo prokázáno nedodržení etických principů. Pokud rektor v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobkyně nebyla schopná ani přes několikrát zaslané výzvy objasnit zásadní nesrovnalosti a doložit dodržení základních etických principů vědecké práce, jde toliko o pochybnosti.
7. Žalobkyně konečně uvádí, že se rektor nevypořádal s její námitkou, že vedoucí práce diplomové práci žalobkyně řadu zásadních chyb vůbec nevytkla.
8. Žalobkyně uzavírá, že na diplomové práci usilovně pracovala a byla v dobré víře, že diplomová práce bude ze strany vedoucí hodnocena lépe, než nedostatečně.

Vyjádření žalované

9. Žalovaná ve svém vyjádření navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
10. Státní zkouška se koná před zkušební komisí, která hlasuje a rozhoduje většinou. Podle studijního a zkušebního řádu se na klasifikaci usnášejí všichni přítomní členové komise. Každý přítomný člen komise je povinen hlasovat o klasifikaci a komise rozhoduje většinou, a při rovnosti hlasů nebo při nedosažení potřebné většiny je student klasifikován klasifikací pro něj příznivější.
11. V daném případě byl o konání obhajoby diplomové práce žalobkyně vyhotoven Zápis o části státní závěrečné zkoušky Obhajoba závěrečné práce (dále též jen „zápis o obhajobě“), jehož listinnou podobu podepsali předseda a všichni přítomní členové komise (celkem 5 členů komise). Žalobkyně byla klasifikována známkou „neprospěla“. Průběh obhajoby je v Zápisu detailně popsán. E-mail prof. X žalobkyni ze dne 6. 9. 2019 vyjadřuje názor jednoho člena komise po konání obhajoby a lze jej považovat za osobní doporučení žalobkyni a názor jednoho člena akademické obce, jehož obsah není součástí Zápisu. Nelze konstatovat, že by tento názor shrnoval, co bylo pro zkušební komisi v hodnocení obhajoby zcela zásadní, neboť hodnotit vědomosti žalobkyně a kvalitu diplomové práce náleží pouze komisi jako celku.

12. Ze zápisu o obhajobě vyplývá, že jedním z důvodů neobhájení práce bylo zpochybnění výzkumného šetření žalobkyně. Komise dále žalobkyni vytkla nedostatečné zpracování kapitoly týkající se motivace, absenci hypotéz, verifikaci výzkumných otázek a uvádění subjektivních názorů žalobkyně, které nejsou podloženy žádnými zdroji, a dále to, že žalobkyně nedodala stěžejní podklady k dotazníkům.
13. K poukazu žalobkyně na e-mail vedoucí práce ze dne 23. 4. 2019, žalovaná uvedla, že nesouhlasí s tvrzením, že by vedoucí práce vyvolala u žalobkyně legitimní očekávání, že po provedení oprav a odevzdání bude práce hodnocena příznivě. Odkázala na průběh komunikace mezi žalobkyní a vedoucí práce, konkrétně na e-maily vedoucí práce ze dnů 23. 11. 2018, 8. 12. 2018, 11. 3. 2019, 13. 3. 2019, 25. 3. 2019, 26. 3. 2019, 23. 4. 2019 a 18. 6. 2019 a zopakovala stěžejní výtky vedoucí práce. Z e-mailové komunikace dle žalované vyplývá, že vedoucí práce upozorňovala žalobkyni již od listopadu 2018 na nedostatečnost práce a prezentovaného výzkumu. Výraz „*je to již docela pěkné a vidím veliký pokrok oproti začátku*“ v e-mailu ze dne 23. 4. 2019 je nutno vykládat v souvislosti s nedostatky, které vedoucí práce vytýkala žalobkyni u předchozí zaslané verze práce. Žalobkyně neměla důvod se na základě jednoho e-mailu domnívat, že její práce bude hodnocena příznivě, zejména s ohledem na ostatní komunikaci s vedoucí práce, z níž je možné dovodit opak. O negativním hodnocení svědčí mimo jiné i následný email vedoucí práce ze dne 18. 6. 2019. Dle žalované poskytovala vedoucí práce žalobkyni svědomitou zpětnou vazbu.
14. Na svědomitosti poskytované zpětné vazby nic nemění ani to, že vedoucí práce nepostihla veškeré nedostatky, na které při obhajobě poukázala komise.
15. K námitce žalobkyně, že vedoucí práce nepřistoupila ke své funkci řádně a svědomitě a v důsledku se významnou měrou podílela na výsledné podobě neobhájené diplomové práce, žalovaná uvedla, že závěrečnou práci zpracovává student, nikoli vedoucí práce. Státní zkouška představuje finální ověření znalostí studenta získaných během studia v příslušném studijním programu. Podle Manuálu pro vytvoření závěrečných kvalifikačních prací je závěrečná práce dokladem toho, že student porozuměl teoretickým poznatkům přednášeným v průběhu studia a že si osvojil odpovídající dovednosti, zejména aplikovat teorii v praxi, zorientovat se v odborné literatuře a zpracovat vybrané téma závěrečné práce.
16. Neúspěch u obhajoby či nedostatečnost a chyby ve zpracování diplomové práce nelze přičítat vedoucímu práce. Není možné, aby student, neobhájí-li svou závěrečnou práci, napadal postup svého vedoucího práce, pokud mu při obhajobě byly vytýkány mimo jiné i skutečnosti, na které nebyl písemně upozorněn rovněž vedoucím práce. Žalovaná doplnila, že vedoucí práce nebyla žalobkyni určena, ale naopak si ji vybrala sama. Žalovaná dále odkázala na prověřovanou e-mailovou komunikaci mezi vedoucí práce a žalobkyní, z níž u vedoucí práce dovodila nápomocnost, vstřícnost a neustálé upozorňování na nedostatky práce, přičemž žalobkyně doporučením nenaslouchala, nedodávala potřebné podklady či tři měsíce neodpovídala na e-maily. I za předpokladu, že by vedoucí práce měla jiný názor než komise, což dle žalované z ničeho nevyplývá, tak nelze přistoupit k závěru, že ke své práci nepřistupovala svědomitě.
17. Žalovaná rovněž nesouhlasila s námitkou žalobkyně, že se v rámci rozhodnutí o odvolání rektor žalované nevypořádal se všemi odvolacími námitkami, konkrétně s námitkou, že vedoucí práce řadu zásadních chyb žalobkyni nevytkla. Rektor žalované v napadeném rozhodnutí uvedl, že závěrečnou práci zpracovává student, nikoli vedoucí práce a neúspěch u obhajoby či nedostatečnost a chyby ve zpracování diplomové práce nelze přičítat

vedoucímu práce. Dále uvedl, že vedoucí práce v listopadu 2018 informovala žalobkyni o zatím nedostatečné úrovni práce a dlouhodobě ji upozorňovala na nedostatky výzkumného šetření, což byl dle Zápisu jeden z důvodů neobhájení práce. Není přitom potřeba, aby rektor rozebíral každou jednotlivou výtku, kterou uvedl prof. X v e-mailu ze dne 6. 9. 2019.

18. Žalovaná uvedla, že princip přezkumu státních zkoušek na vysoké škole nespočívá a ani spočívat nemůže v přezkumu vědomostí uplatněných studentem při výkonu zkoušky a přezkumu tomu odpovídajícímu hodnocení ze strany zkoušejícího, nýbrž v přezkumu zákonnosti těch postupů, které lze podřadit pod výkon státní správy (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2009, č. j. 9 As 1/2009).
19. Student může v rámci obhajoby uspět i přes nepříznivý posudek vedoucího, pokud bude svoji práci schopen před komisí obhájit a přesvědčí ji o jejích kvalitách, stejně jako může i přes kladné posudky svoji práci neobhájit, pokud komise v průběhu obhajoby zjistí nedostatky práce či nedostatky na straně studenta samotného. Ze zápisu o obhajobě vyplývá, že při hodnocení obhajoby diplomové práce komise přihlédla nejen k navržené klasifikaci vedoucí práce a obou oponentů, ale také k vlastní prezentaci práce žalobkyní.
20. Subjektivní právo žalobkyně na to, aby část státní zkoušky proběhla za podmínek stanovených zákonem o vysokých školách a studijního a zkušebního řádu, bylo plně respektováno a povinnost 1. lékařské fakulty dodržet stanovené podmínky byla naplněna. Proces obhajoby byl plně v souladu s právními předpisy a vnitřními předpisy žalované. Povinnosti vedoucího závěrečné práce nejsou zákonem stanoveny. Z vnitřních předpisů a z Manuálu pro vytvoření závěrečných kvalifikačních prací vyplývá, že rolí vedoucího práce je schvalovat individuálně vybrané téma, možnost požádat o prodloužení lhůty pro zveřejnění práce, poskytovat studentovi, jehož závěrečnou práci vede, podporu v rozsahu do 10 hod., pomoci studentovi při přípravě struktury závěrečné práce zejména s ohledem na její odpovídající rozsah a zaměření, konzultovat s ním text zadání závěrečné práce a poskytovat studentovi včasnou zpětnou vazbu. Výslovné neuvedení všech vad práce, které zkušební komise žalobkyni při obhajobě vytkla, nelze označit za nedodržení podmínek stanovených pro konání státní zkoušky právními či studijními předpisy. Vedoucí práce žalobkyni poskytovala dostatečnou podporu i zpětnou vazbu.

Obsah správního spisu

21. Z obsahu správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti.
22. Žalobkyně studovala v navazujícím magisterském studijním programu s názvem Specializace ve zdravotnictví, obor Intenzivní péče, na 1. lékařské fakultě žalované.
23. Žalobkyně konala část státní závěrečné zkoušky spočívající v obhajobě diplomové práce v řádném termínu dne 6. 9. 2016 s výsledkem neprospěla.
24. Žalobkyně dále konala tuto část státní zkoušky v opravném termínu dne 5. 6. 2018 s výsledkem neprospěla a v druhém opravném termínu dne 4. 9. 2019 opět s výsledkem neprospěla.
25. Rozhodnutím ze dne 16. 9. 2019 děkan 1. lékařské fakulty ukončil studium žalobkyně podle § 68 odst. 1 písm. g) a § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách ve spojení s čl. 9 odst. 12 Studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy pro nevykonání části státní závěrečné zkoušky spočívající v obhajobě diplomové práce.
26. Toto rozhodnutí napadla žalobkyně odvoláním, které rektor žalované zamítl. Rozhodnutí o odvolání je předmětem soudního přezkumu.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B

27. Ve vztahu k poslednímu pokusu žalobkyně o řádné zpracování a obhajobu diplomové práce soud zjistil následující skutečnosti.
28. E-mailem ze dne 23. 11. 2018 vedoucí práce informovala žalobkyni, že jí nedoporučuje diplomovou práci odevzdat, neboť je ještě slabá. Vedoucí práce si od žalobkyně vyžádala dotazníky z provedeného výzkumu.
29. E-mailem ze dne 8. 12. 2018 vedoucí práce informovala žalobkyni o nesrovnalostech, které vyplynuly z dotazníků k výzkumu a z prezentovaných výsledků. Upozornila žalobkyni, že podvod ohledně skutečného provedení dotazníkového šetření by byl hrubým porušením výzkumu. Uvedla, že pokud žalobkyně nesrovnalosti nedokáže vysvětlit, měla by zvážit, zda diplomovou práci odevzdá, či zda provede dotazníkové šetření znovu.
30. Dle e-mailové zprávy ze dne 3. 3. 2019 zaslala žalobkyně své vedoucí práce novou verzi diplomové práce, která obsahovala výsledky nového výzkumného šetření.
31. Vedoucí práce si následně (ve dnech 11. a 13. 3. 2019) vyžádala všechny dotazníky a souhlasy s výzkumem od vedoucího pracoviště, kde žalobkyně výzkum prováděla. Upozornila žalobkyni na absenci výzkumných cílů, které měly být stanoveny před samotným výzkumem.
32. E-maily ze dnů 25. a 26. 3. 2019 vedoucí práce upozornila žalobkyni na další nedostatky práce, včetně nezbytnosti stanovit výzkumné otázky.
33. Dne 14. 4. 2019 zaslala žalobkyně e-mailem další verzi práce.
34. E-mailem ze dne 23. 4. 2019 požadovala vedoucí práce excelový soubor, na jehož základě bylo provedeno třídění dat žalobkyní a sdělila jí, že si diplomovou práci pročetla, je již docela pěkná a vidí velký pokrok oproti začátku. Dále doporučila dopracovat formální stránku práce.
35. E-mailem ze dne 23. 5. 2019 urgovala vedoucí práce zaslání požadovaného podkladu pro třídění dat s tím, že již musí zpracovat hodnocení práce. Zmiňovaný podklad zaslala žalobkyně následující den.
36. V e-mailu ze dne 29. 5. 2019 sdělila vedoucí práce žalobkyni, že její diplomovou práci nedoporučila k obhajobě. Ve vztahu k praktické části práce uvedla své pochybnosti o počtu skutečně vyplněných dotazníků.
37. Opravenou verzi práce zaslala žalobkyně vedoucí práce e-mailem dne 14. 6. 2019.
38. Vedoucí práce e-mailem ze dne 18. 6. 2019 zaslala žalobkyni další připomínky k práci. Dne 19. 7. 2019 ji požádala o zaslání podkladů, z nichž vycházela, v návaznosti na provedené změny v diplomové práci. Tyto podklady zaslala žalobkyně dne 26. 7. 2019.
39. Posudkem ze dne 14. 8. 2019 vedoucí práce opět nedoporučila diplomovou práci žalobkyně k obhajobě. Ohodnotila ji 50 body s navrženou klasifikací nedostatečně. Poukázala přitom mimo jiné na opakované nerespektování konkrétních doporučení vedoucí práce.
40. Při ústní obhajobě diplomové práce dne 4. 9. 2019 zkušební komise shledala zpracování diplomové práce a její obhajobu žalobkyní jako nedostatečnou. Při hodnocení obhajoby diplomové práce komise přihlédla nejen k navržené klasifikaci vedoucí a obou oponentů práce, ale také k vlastní prezentaci práce žalobkyní.

41. Ze zápisu o státní závěrečné zkoušce ze dne 4. 9. 2019 vyplývá, že žalobkyně ve státní závěrečné zkoušce neprospěla z důvodu, že neobhájila diplomovou práci v termínech 6. 9. 2016, 5. 6. 2018 a 4. 9. 2019 (klasifikace „neprospěl/a“).
42. Správní spis obsahuje též e-mail člena zkušební komise e-mail prof. X ze dne 6. 9. 2019, který na žádost žalobkyně sepsal své výtky k neobhájené diplomové práci.

Ústní jednání

43. Při ústním jednání dne 22. 9. 2023 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Soud neprováděl dokazování, neboť žádná ze stran netrvala na provedení důkazů, které by nebyly součástí správního spisu.
44. Zástupce žalobkyně uvedl, že žalobkyně byla v době studia samoživitelkou, že za studium zaplatila značnou částku. Vypracování diplomové práce je nesnadným úkolem a role vedoucího práce je nezastupitelná. Měl by jednat svědomitě a pečlivě, aby nesnížil šanci studenta na obhajobu práce. Žalobkyně se však stěžejní námitky proti práci dozvěděla až od člena zkušební komise po obhajobě práce.
45. Zástupkyně žalované odkázala na zaslané vyjádření a zdůraznila, že žalobkyni poskytla nadstandardní podmínky pro přípravu a obhajobu diplomové práce. K již zaslanému doplnila, že žalobkyně v průběhu navazujícího magisterského studia vystřídala čtyři vedoucí práce a sedm oponentů. Diplomovou práci odevzdala k obhajobě celkem pětkrát. Dvakrát jí bylo umožněno od obhajoby odstoupit před jejím konáním v návaznosti na nahrání oponentských posudků do systému. Žalobkyně tak měla nadstandardně celkem 5 pokusů o obhajobu diplomové práce.

Posouzení věci soudem

46. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
47. Podle § 46 odst. 3 zákona o vysokých školách „*se studium v magisterském studijním programu řádně ukončuje státní závěrečnou zkouškou, jejíž součástí je obhajoba diplomové práce.*“
48. Podle čl. 9 odst. 2 studijního a zkušebního řádu se státní závěrečná zkouška může skládat z více částí. Podle studijního plánu studijního programu Specializace ve zdravotnictví, studijního oboru Intenzivní péče, se státní závěrečná zkouška skládá ze tří částí, kterými jsou Obhajoba diplomové práce, Praktická zkouška a Intenzivní péče.
49. Podle čl. 9 odst. 4 studijního a zkušebního řádu se státní zkouška a její část klasifikuje obdobně jako zkouška. Na klasifikaci se usnášejí všichni přítomní členové komise. Každý přítomný člen komise je povinen hlasovat o klasifikaci. Skládá-li se státní zkouška z více částí, stanoví komise výslednou klasifikaci s přihlédnutím k průměru klasifikace jednotlivých částí. Klasifikace "neprospěl/a" je stanovena tehdy, je-li alespoň jedna část klasifikována "neprospěl/a".
50. Podle čl. 9 odst. 6 věty první studijního a zkušebního řádu je v magisterských studijních programech součástí státní zkoušky obhajoba diplomové práce.

51. Podle čl. 9 odst. 12 věty první studijního a zkušebního řádu řádný a dva opravné termíny konání státní zkoušky, resp. každé její části, stanoví děkan.
52. Podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách „*se studium dále ukončuje, nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu.*“
53. Podle § 68 odst. 1 písm. g) zákona o vysokých školách vysoká škola rozhoduje o právech a povinnostech studenta ve věci nesplnění požadavků podle § 56 odst. 1 písm. b).

Nevypořádání všech odvolacích námitek

54. Soud se nejdříve zabýval námitkou žalobkyně, že se rektor žalované coby odvolací správní orgán nevypořádal s odvolacími námitkami, zejména se nevyjádřil k tomu, proč vedoucí práce nevytkla diplomové práci řadu zásadních chyb.
55. Soud ověřil, že této námitce se rektor podrobně věnoval na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí. Nesouhlas žalobkyně s věcným hodnocením její námítky přitom nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
56. Soud neshledal ani jiný důvod nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. K případné nepřezkoumatelnosti by přitom přihlédl z úřední povinnosti.
57. Žalobní námitka není důvodná.

Nezákonnost napadeného rozhodnutí

58. V nyní projednávané věci není sporu o tom, že žalobkyně svou diplomovou práci neobhájila. Žalobkyně přitom nezpochybňuje závěr zkušební komise, ani komisi vytýkané nedostatky své práce. Podstata její žalobní argumentace spočívá v tvrzení, že neměla rovné postavení vůči ostatním studentům, a to vinou své vedoucí práce.
59. Soud shledal žalobu nedůvodnou.
60. Soud předesílá, že z obsahu spisového materiálu vyplývá, že vedoucí práce vynaložila značné úsilí ke zlepšení kvality práce žalobkyně. Opakovaně žalobkyni upozorňovala na četné nedostatky práce a vyzývala ji k jejich odstranění. Soud se tedy neztotožnil s žalobkyní, že by svou funkci vedoucí práce nevykonávala svědomitě.
61. Pokud jde o email ze dne 23. 4. 2019, je pravdou, že v něm práci označila za „již docela pěknou“. Současně však upozornila na další nedostatky a vyžádala si podklady, z nichž žalobkyně vycházela. Po dalším prostudování práce a podkladů k ní žalobkyni upozornila na další nedostatky a vypracovala posudek ze dne 28. 5. 2019, v němž práci nedoporučila k obhajobě. Žalobkyně následně odevzdala další verzi práce. Vedoucí práce zpracovala nový posudek ze dne 14. 8. 2019, kterým práci opět nedoporučila k obhajobě. Nelze proto žalobkyni přisvědčit, že by jí mohlo vzniknout legitimní očekávání či dobrá víra v tom smyslu, že její práce bude hodnocena příznivě.
62. Porušením řádného procesu nemůže být skutečnost, že zkušební komise v průběhu obhajoby vytkne žalobkyni i jiné nedostatky, než na které již odkazovala vedoucí práce. Zkušební komise rozhoduje na základě vlastního uvážení. Student nemá právo na to, aby byl posudek vedoucího práce a hodnotící komise ve shodě.
63. Pokud jde o úvahu o porušení etických principů, toto nebylo důvodem ukončení studia žalobkyně. Tím bylo toliko trojí neobhájení diplomové práce. Rozhodnutí zkušební komise o neobhájení diplomové práce soud není oprávněn věcně přezkoumávat (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2009, č. j. 9 As 1/2019-141 či ze dne 6. 3. 2019, č. j. 251/2018-45). Žalobkyně ostatně proti závěrům komise ani nebrojí.
64. Z žalobní argumentace jakož i z komunikace žalobkyně s vedoucí práce obsažené v obsahu správního spisu je zřetelné, že žalobkyně klade na vedoucí práce vysoké nároky, včetně povinnosti „opravit“ diplomovou práci tak, aby byla obhajitelná. Takovou povinnost však vedoucí práce nemá a neměla. Je naopak notorií, že diplomová, bakalářská, disertační či jiná odborná práce může být vedoucím shledána nedostatečnou pro obhájení, stejně jako skutečnosti, že ani (případný) názor vedoucího práce o její dostatečnosti nemusí obstát v konfrontaci oponentury a zkušební komise. Bylo na žalobkyni, aby svou diplomovou práci vyhotovila a odevzdala v takové podobě, aby ji mohla obhájit.
65. Obecné námitky žalobkyně o porušení ustanovení správního řádu, obsahujících vybrané zásady správního řízení, a § 62 odst. 1 písm. d) zákona o vysokých školách, soud neshledal důvodnými.
66. Podle § 2 odst. 3 správního řádu „[s]právní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen „dotčené osoby“), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.“

67. Podle § 2 odst. 4 správního řádu „[s]právní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.“
68. Podle § 62 odst. 1 písm. d) zákona o vysokých školách má „[s]tudent právo konat zkoušky za podmínek stanovených studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem.“
69. K porušení ochrany dobré víry účastníka správního řízení (§ 2 odst. 3 správního řádu) nedošlo, a nebylo nijak zasaženo ani do ochrany legitimního očekávání žalobkyně (§ 2 odst. 4 správního řádu). Obhajoba diplomové práce žalobkyně se konala v souladu se studijním a zkušebním řádem žalované.
70. Pokud z řádně vedeného spisového materiálu nevyplývá, že žalovaná jako správní orgán porušila zákonem či vnitřními předpisy stanovená pravidla (nebo hmotněprávní úpravu), pak je na žalobkyni, aby tvrdila a doložila konkrétní skutečnosti, z nichž by vyplynulo, že proces předcházející vydání napadeného rozhodnutí byl neférový, neobjektivní a že bylo nezákonně zasaženo do jejích práv (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2019, č. j. 6 As 251/2018-42). V dané věci žalobkyně nad rámec výše uvedených námitek nic konkrétního neuvedla a nedoložila.
71. Je pochopitelné, že ukončení studia může žalobkyně s ohledem na úsilí vynaložené na zpracování diplomové práce i na několikaleté studium vnímat jako újmu. Soud však po přezkoumání této věci dospěl k závěru, že k ukončení studia žalobkyně došlo v souladu se zákonem.
72. Soud tedy uzavírá, že byl naplněn důvod pro ukončení studia žalobkyně podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

73. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji výrokem I. tohoto rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
74. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalované pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec její úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. září 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu